

πιτυροστόλιτος, 2. Ἰ. Ἀρ. 19 Μαΐου 91.
Πιτυροφόρον ὄρος, τὸ ἐν Γερμανίᾳ Fichtelgebirge. Στ. Σταθόπ.
πιτυρολέυρον, τό. Στ. Π. Ἰ. Ἐμ. Γιαννόπ. 83.—Πρόβ. πιτυρωτά.
πιτυροειδῶς. Θ. Ἰ. Ἀφεντ. 76.
πιτυροῦχος, 2. (λουτρά.) Παλιγ. 19 Αὐγ. 89.
πιτυρωτὰ ἄλευρα, τὰ. Ἰ. Ἀρ. 11 Ὀκτ. 98.
 «**πλαγγοειάν** ὄχι, ἀλλὰ βασιλείαν θέλωμεν.» Ἰ. Ἀρ. 15 Νο. 95.
πλαγγοειδής, 2. Ἰ. Ἀφας ἐν Ἰ. Ἀρ. 22 Φεβρ. 94.
πλαγγοποιῖα, ἡ. Νομοσχέδ. ὑπουργείου παιδείας ἐν Ἰ. Ἀρ. 15 Νο. 96.
πλαγγοποιός, ὁ. Ἰ. Ἀρ. 15 Μαρτ. 94.
πλαγιαστή, ὁ. ἡ κοινῶς μπουρίνα, Γαλλ. la bouline. Ἰ. Ὀνομ. ναυτ. 58.—Ἰ. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
πλαγιαστικός, 3. Δ. Βερν. ἐν Ἰ. Ἐφ. 12 Μαΐου 90, ἐν ἐπιφυλ.
πλαγιαυλητής, ὁ. Ἰ. Α. Θ. Φιλαδ. 88.—Ἰ. Ἀρ. 12 Δεκ. 96.—Πρόβλ. πλαγιαυλιστής.
πλαγιαυλικός, 3. Ἰ. Ἐλλην ἐν Ἰ. Ἀρ. 15 Ἀπρ. 91.
πλαγιαυλιστής, ὁ. Ἰ. Ἀρ. 26 Σεπτ. 86 καὶ 20 Σεπτ. 94.
πλαγιαυλιστρια, ἡ. Ἰ. Ἀρ. 24 Μαρτίου 87.
πλαγιόδρομος, 2. (ὄρυκτολογ.) Σχ. Λεβ. λ. 61.
πλαγιοβαδίζω. Ἰ. Ἀλ. Μεταξ. 87.
πλαγιοβάδιαις, ἡ. Κ. Ἰ. Α. Μαυρομυχ. 91.
πλαγιοβουλία, αἰ. Ἰ. Ἀρ. 28 Ἰουλ. 86.
πλαγιοβράχια, τὰ. (ζωολογ.)
πλαγιόγραμμα, 2. Γρ. Γ. Παπαδόπ. 45.
πλαγιογραφία, αἰ. Ἰ. Ἠλ. Γ. Οἰκονομότη. ἐν Παλιγ. 28 Ὀκτ. 94.
πλαγιογώνιος, 2. Κ. Κούμ.
πλαγιοδετέω-ῶ. (ναυτ.) Γαλλ. embosser. entraverser. Ἰ. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
πλαγιοδέτης, ὁ ἐν ταῖς ναυσίν. Ἰ. Ὀνομ. ναυτ. 58.—Ἰ. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
πλαγιόδετος, 2. Γαλλ. embossé. Ἰ. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
πλαγιοδρομέω-ῶ. Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἰ. Ἀρ. Π. Κουρτ.—Ἰ. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
πλαγιοδρομία, αἰ. Ἰ. Ἀγ. Βλ. 87.
πλαγιοκαθέτως. Προμηθεὺς Βώλου, Ἰουλ. 92.
πλαγιολεκτεῖσθαι. πλαγιολεκτούμενα, τὰ. Ν. Δούκ.
πλαγιοξόος βυκάνη, ἡ ἀπλῶς· πλαγιοξόος, ἡ. Γρ. Χαντ. 70.

πλαγιοποδισμός, ὁ. (ἱππικ.) Γ. Ν. Πιλάδ. 91.
πλαγιοπτώτως. Κ. Οἶκ.
πλαγιόστομοι ἰχθύες.
πλαγιοσυντάκτως. (γραμματικ.) Ν. Δούκ.
πλαγιοσχιστικός βασιαντής, ὁ. Κ. Μητσόπ. 90.
πλαγιοεἶχισμα, τό. Γρ. Χαντ. 47.
 «**πλαγιότιλλον** ἀρθροῖδιον ἐφημερίδος.» Ἰ. Ἐστ. ἐφ. 22 Μαΐου 94.—Ἰ. Ἀστ. 2 Σεπτ. καὶ 17 Ὀκτ. 94 καὶ 22 Ὀκτ. 96 καὶ 31 Αὐγ. 97.
πλαγιοτρόπος. ἐπίρ. Ν. Σπηλ. 26.
πλαγιοφυλακή, ἡ. (στρατιωτ.) Κλ. Κλεομ. 87.—Ἰ. Ἐφ. 97.
πλαγιοφυλακτέω-ῶ. οὔμαι. Γρ. Χαντ. 47.—Π. Θ. Κολοκοτρ. 87.
πλαγιόχωμα, τό. Γρ. Χαντ. 47.
πλαδαρολυφατικός, 3. Ἰ. Ἐφ. 8 Ἰουνίου 91.
πλαδαροσαρκος, 2. Ζ. Α. Παπαντωνίου ἐν Ἰ. Ἐστ. εἰκονογραφ. 16 Ἀπρ. 9..
πλαδαροῦσθαι. πλαδαρωθεῖς. Ἰ. Ἀρ. 1 Φεβρ. 94, ἐν ἐπιφυλ.
πλαθυσφίκομος, 2. (πλάτανος.) Δαν. Φιλίπ.
πλαθυστοιῖα, ἡ. Ἰ. Ἐφ. 18 Ὀκτ. 96.
πλαθυστοιχειόν, τό. Εἰρ. Ἀσώπιος ἀναφέρων που τὴν λέξ. ταύτην ἀμφιβάλλει, ἀν θὰ εἰσῆγετο εἰς κοινὴν χρῆσιν. Ἰ. Ἐγὼ ἀμφιβάλλω ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀμφιβολίᾳ, δλέπων, πόσαι ἄλλαι εἰσῆχθησαν πολὺ δυσπροφεροτέρας ἢ ἀτοπωτέρας. Ἰδού δὲ αὕτη ἀνεγνώσθη ἐν Πρωτῶν 13 Ἀπρ. 97. Τὶ βρέχει ὁ οὐρανός, καὶ δὲν τὸ δέχονται τὰ κεραμίδια;!
πλαθυσόχημος, 2. Π. Καλλιδοῦρ. 52.
πλαθυσῶω-ῶ. πλαθυσόμεναι ὁδοὶ ὑπὸ δένδρων. Ἰ. Ἀρ. 25 Μαρτ. 89.—πλαθυσώσαν. μυθ. οὐδέτ. γέν. Ἰ. Ἀρ. 31 Μαΐου 91.—Ἰ. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
πλαθυσώσις, ἡ. Ἰ. Ἀρ. 31 Δεκ. 91.
πλακаниκή (= ἐπικαλυπτική) σιωπὴ τοῦ δεῖνα πρωτοπουργοῦ περὶ τῆς δεῖνα ὑποθέσεως. Ἰ. Ἀρ. 25 Αὐγ. 98.—Τὸ ἐπιθ. ἐπλάσθη ὄχι ἀπῶς ἐκ τῆς κοινολεκτικῆς φράσεως· κάμω τι πλακάκια, περὶ ἧς ἰδὲ τὸ Λεξ. Ἰ. Ἀγ. Βλ. 97.
πλακιδία, τὰ. Ἰ. Ἀν. Κορδ.
πλακιδιότον Ἰνδικόν, τό. Ἰ. Ἀν. Κορδ.
πλακοειδής, 2. Ἰ. Ὡ. Ὀλ.—Δ. Πετρούλ. 67.—Σ. Α. Κ. 90.
πλακοειδῶς. Ἰ. Ὡ. Ὀλ.—Πρόβλ. πλακωδῶς.

